

ske efter de almindelige for sygehusvæsenet gældende visiteringsregler. Visitering til de revalideringsforanstaltninger, der forbliver under social- og sundhedsvæsenet, må ske efter de i bistandslovforslagets § 94 fastsatte bestemmelser.

Spørgsmål 107:

Vil gennemførelsen af bistandsloven medføre ændret status for Højagergård og Elleslettegård og i bekræftende fald hvorledes?

Svar:

Højagergård og Elleslettegård er selvejende institutioner, godkendt i henhold til revalideringslovens § 5. De er begge landsdækkende og modtager tilskud til driften med 80 pct. fra staten og 20 pct. fra den enkelte revalidends bopælskommune. Henvisning foregår gennem revalideringscentre.

I henhold til forslag til lov om social bistand § 91, stk. 2, vil der fortsat være mulighed for, at de 2 institutioner fortsætter som selvejende institutioner, med hvilke amtsrådet i det amt, hvori de er beliggende, indgår overenskomst. I henhold til bestemmelsen er det en forudsætning for institutionernes fortsatte beståen som selvejende institutioner med tilskud fra stat og kommune, at der indgås overenskomst med dem, og det er vedkommende amtsråd, som ifølge bestemmelsen afgør, om der skal indgås overenskomst.

For så vidt angår tilskudsreglerne, vil disse blive ændret således, at den enkelte revalidends hjemstedskommune betaler en forholdsmæssig andel af udgifterne ved institutionens drift i den periode, revalidenden opholder sig på institutionen, og den pågældende kommune får derefter refunderet 50 pct. af den afholdte udgift, jfr. forslaget § 133.

Beslutningen om optagelse på revalideringsinstitutionerne træffes i henhold til § 94 i lovforslaget af amtskommunens socialcenter efter indstilling fra socialudvalget i den pågældendes opholdskommune.

Spørgsmål 108:

Ad bestemmelserne i § 96 ff bedes oplyst, hvorledes socialministeren tænker sig, at overgangen fra den centraliserede til den decentraliserede børne- og ungdomsforsorg

skal finde sted under hensyn til den i amtsvis henseende skæve fordeling af institutioner. Der bedes herunder navnlig redegjort for de problemer, som behandlingshjemmene i så henseende muligvis frembyder.

Svar:

I kommissionsbetænkningen er anført, at en forudsætning for, at et amtskommunalt institutionssystem fuldt ud kan fungere efter sin hensigt må være en ligelig forsyning med institutioner i de forskellige amtskommuner i forhold til deres befolkningstal og specielle behov.

Da denne forudsætning ikke er til stede, jfr. oversigten over fordelingen af døgninstitutioner på amtskommuner side 118 i betænkningen, foreslår kommissionen, at institutionerne overgår til amtskommunal administration, men således, at socialstyrelsens godkendelse af anbringelser i behandlings-, skole- og ungdomshjem bevares i en overgangsperiode. Endvidere foreslås det — for at der ikke skal opstå et brud i den pædagogiske udvikling af institutionernes arbejde — at socialstyrelsens pædagogiske tilsyn med og konsulentbistand til institutionerne fortsætter, indtil socialcentre kan overtage funktionerne.

I overensstemmelse hermed foreslås det i bistandslovens § 143, at socialministeren kan bestemme, at socialstyrelsen i en periode efter lovens ikrafttræden udøver det pædagogiske tilsyn med døgninstitutioner for børn og unge og træffer afgørelse om optagelse på sådanne institutioner.

Med hensyn til behandlingshjem anføres det i betænkningen, at ganske enkelte institutioner som stærkt specialiserede behandlingshjem og institutioner for unge med tilknyttede lukkede specialafdelinger antagelig må forblive landsdækkende. Der er her tænkt på statsungdomshjemmene Sølager (Frederiksborg amtskommune), Bråskovgaard (Vejle amtskommune) og Bøgholt (Århus amtskommune), hvoraf Sølager og Bråskovgaard har lukkede afdelinger.

Siden er det besluttet at oprette lukkede afdelinger på ungdomshjemmet Vitskøl Kloster (selvejende institution i Nordjyllands amtskommune) og på statsskolehjemmet Skibbyhøj (Frederiksborg amtskommune).

Hjemmene er indrettet til at modtage den